

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

המסע של אודיסאוס

טיפולוגיה אישיותית או 9 ממדי אבולוציה?

מראת ידע 10/2021

ד"ר ברכה קליין תאיר

אירועים כמו אודיסאוס, סיפורי עם על שדונים ופיות, מיתולוגיה, שירה, ציור, נבלות, היו אירועים שהופצו תחילה מפה לאוזן, נוספו להם עוצמות דמיוניות ואז הועלו על כתב ורבים הלכו אחריהם באמונה. יחד עם זאת, חשוב שנבין כי כל האירועים האלה הן אמיתות שבני אדם התנסו בהן בעבר (בגלגולים קודמים) וכאשר הן עולות על פני המודעות, הן נכתבות.

האודיסיאה היא אחת משתי היצירות האפיות היווניות הגדולות אשר מיוחסות להומרוס, גדול משוררי יוון (איליאדה השנייה). השירה, המחולקת לעשרים וארבעה ספרים, או שירים, מתארת את מסעותיו של אודיסאוס מלך איתקה. המסע הארוך הביתה נמשך כעשר שנים אשר בסיומו אודיסאוס מחזיר לעצמו את השלטון באי, לאחר שקבוצת מחזרים חמדנית איימה לתופסו.

הומרוס, מחבר האודיסיאה, לא בחר את המבחנים שיעבור אודיסאוס במקרה, אלא ייתכן שעשה זאת בהתאם לסמל עתיק הנקרא "אניאגרם" (מיוונית – תשע נקודות).

לפי ספרה של ג'ודית סרל "האניאגרם הספרותי (The Literary Enneagram)" ולפי השערות שונות, הוא היה מוכר ביוון הארכאית, כמו גם בתקופה הקלאסית אצל המתמטיקאי והפילוסוף פיתגורס (495-570 לפנה"ס), ומכאן ניתן להניח כי גם הומרוס הכיר את הסמל.

מהו אם כן האניאגרם?

אניאגרם שהוא אחד הסמלים המרכזיים במיתוס מסעות של גיבורים, בעת החדשה הפך לסמל טיפולוגיה אישיותית. כלומר, לאדם 9 מאפייני אישיות איתם עליו לעבוד בנתיב ההתפתחות שלו. זו התייחסות לאדם כאל "מכונה" בעלת זהות מסוימת שניתן לפרק ולהרכיב מחדש.

האומנם לכך התכוון הומרוס בתיאור המסע – תיאור של 9 מאפיינים אישיותיים באודיסאוס?

על כך אני חולקת. ניכוס האניאגרם לתיאור טיפוסים של אנשים נולד במחשבי התפיסה **המכאנית** – **פונקציונלית** אשר שירתה את האנושות מאות בשנים. היא מתמקדת בחלקיקים (בטיפול, במאפיין אישיותי), בעולם התופעות, בסימפטומים, בצורה, בתוכן, בהישענות על מומחים חיצוניים, בכניסה ל"מוסכים" כדי לתקן או להחליף, ביצירת דבקים שונים לחיבור בין חלקים שעמידותם זמנית. היא מייצרת רשימת מלאי של זהויות: תכונות אישיות, יכולות, חסרונות, יתרונות, תארים, מצב כלכלי, צורה, חומר וכד', המכבידות על התנועה האבולוציונית שלנו. היא משאירה את האדם בבורותו ולכן רבים עדיין אוחזים רק בשכבה דקיקה ולא יציבה של "מי אני"? המכסה על האני האמיתי, העמוק והשלם. לכן נשארנו מקובעים באותו מדיום ארץ קרוב למיליארד שנים.

הגישה המכאנית – פונקציונלית ניזונה מהגישה של "הפיסיקה הקלאסית – מכאנית" של ניוטון. ניוטון, ששאף להגיע לידיעה וודאית לגבי המציאות, הגדיר את העולם "כמכונה מדויקת" (a clock work machine), הפועלת בשיווי משקל, היררכית, מסודרת, פריקה (המערכת ניתנת לפירוק למרכיביה - רדוקציוניזם ולבידוד הגורם היחיד) ונשלטת על ידי כוח מרכזי ("אלוהים"). על מנת להשיג ידיעה אובייקטיבית בעלת אמת אחת על המציאות, פיתח ניוטון את החוקים לידיעה מדעית (האורתודוקסיה של המדע – הדעה הנכונה), שהיא

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

ידיעה הבנויה על נקודה ארכימדית – האוטוריטה של הסיבה – שלא משתנה עם השינויים בסביבה. הווה אומר, תחת אותם תנאים, תתקבל תמיד תוצאה הפרופורציונלית לתשומה (מחזוריות, וודאות, דטרמיניזם). תפקיד החוקים הוא לעודד גישה רציונלית לתהליך החקירה המדעית תוך חסימת רוח הצופה, תשוקותיו, האמביציות שלו וטעות החושים בתהליך הצפייה (הנצפה משוחרר מרוח הצופה). תכליתיות המדע היא אם כן, לבדוק רק איך העולם עובד ולא לטפל בשאלות של משמעות וחופש. והדרך שלו לבדוק כיצד העולם עובד היא לפרק אותו למרכיביו ולנתח כל מרכיב בנפרד.

מאחר והאדם איננו יודע את עצמו, לא מכיר את ייעודו, איננו "אדון בביתו", איננו מאמין ביכולתו להיות co-creator, איננו בא מתוך אהבה אל הווה עכשווי ואיננו נמצא בלמידה תמידית, הוא מנסה לקיים את המציאות כיציבה, כפריקה, כמכאנית (תבניות סטאטיות). הוא ממשיך לשמר את זיכרון העבר ולפנטז על עתיד אחר (ציפיות). לכן, הוא מפעיל שליטה בניסיון לשמר את המוכר והידוע ברמת שונות מינימלית (רמת הפתעות מינימלית). שליטה היא מאבק של האגו הרוצה לכפות את דעתו על הקיים ולשמר את מקומו ללא הפרשי פוטנציאל רועשים מדי. דומה הדבר למערכת החיסונית של האדם הדוחה השתלה הכרחית לחייו. נעילה סטאטית זו דרושה על מנת לשמר את הישגי העבר.

בחרנו לגור את מרבית חיינו בחדר אחד קטן ועלוב. בחרנו להשאיר את ההגה לחיינו בידי החברה, הסביבה והאגו. בחרנו להיות בורים: מתייחסים אל עצמנו ואל כל הקיום והעשייה שלנו מבעד לחור מנעול התודעה (לא מכירים את מחשבת הבריאה)...רואים רק ספקטרום מסוים של צבע/צליל/עוצמה...רואים רק רגעי אושר (תודעת מחסור)... מתייחסים אל עצמנו כאל מערכת מכאנית-פונקציונלית (טיפול בסימפטומים, בענפים); מתעסקים כל הזמן בהישרדות חומרית, במוסכים, במכונאות, בחלקיקים, ברשימות מלאי, נצמדים לצורה, לתאווה, להתמכרויות, להפרדות ולהשוואתיות. אנחנו כל הזמן ממשיכים להזין את האגו השתלטן שלנו המונע מאיתנו לראות אור. ההצלחות שלנו מוגדרות במונחים של רווח/הפסד. הבחירה בדלות הרוח מאפשרת לנו להתקדם רק 2 ס"מ, למרות המאמץ וההשקעות שאנחנו עושים.

מי זה שבחר?

האני המוגדר **כאישיות – זהות** (אובייקט - סובייקט, ME, DO – החווה, הצופה, העצמי, צורה חושית, האדם השני בבריאה), בעל מסכות = persona - הרבה פני אישיות - זהויות (תכונות, הגדרות, סיווגים = מי אני = כותונת עור) הנמצאים במודעות סגורה והתוצר העיקרי שלהם הוא הסבל, התסכול, הפחד והמאמץ. אלה הם חיים ב"בית שיש בו הרבה משרתים, ואין בו בעל בית אחד" (אוספנסקי). חיים המובילים להתנהגות מותנית, בעל תיאורים מוחשיים כמו תפקיד, מעמד, תכונות, יכולות, תואר וכד'.

ה"אישיות" היא הצל של בצלם "אלוהים" ("כותונת עור" – סיפור גן עדן). אדם החי בעיקר מתוך ה"אישיות", מרוקן מכוחו ומתכחש לאותנטיות שלו (סיפור רבקה ויעקב וניד העדשים), נמצא בגלות מעצמו (יעקב גלה פעמים; לבית לבן ולמצרים). הוא מתופעל בעיקר על ידי תארים, מעמד, ציפיות, התניות, דחפים, הרגלים, כבלים חברתיים, פחדים, שיפוטיים, חומרים שהודחקו, חששות, גבולות קבועים ויציבים, גדרות (הגדרות),

משוכות וקורות של חלל זמן (רצון נמוך). הוא מתופעל על ידי אגו פטפטן, היסטרי, תובעני ומחושב (במקום על ידי אגו בריא). "אנכי עומד בין ה' וביניהם" (דברים ה') – האנוכיות של ה"אישיות" היא המסך המבדיל בין האדם לאינסוף. וכאשר האדם ריק מ"אני" אותנטי, הוא מחפש למלא את עצמו על ידי מקורות חיצוניים ולהעריך את עצמו בהשוואה לאחרים. הוא נתון למרות וללישה על ידי סמכות חיצונית וזהותו נקבעת על ידי לאום, דת ותרבות (יחסי אני – הלז על פי בובר).

לכן, אדם המתופעל בעיקר על ידי ה"אישיות", נמצא במאבק עיקש בין צרכי הגוף/הנפש/האישיות שלנו (מלבושים, קליפות, חומר) לבין רצון הנשמה/המהות/האני (אור, קריסטליות). הוא חי מתוך הישרדות, הערכה, רושם, תדמית, חשיבות עצמית וכסף. הוא מתמכר לחוויות רגעיות, לתענוגות ולפיתויים רגעיים. על פי החסידות לכן, ה"אישיות" נחשבת לנפש בהמית והסגידה לה נחשבת לעבודה זרה (עגל הזהב), או להמשך העבדות.

דומה הדבר לאדם כסוי עיניים שמעולם לא למד לנהוג, היושב מאחורי הגה מכונית דוהרת בכביש הומה. קלושים סיכוייו להגיע למחוז חפצו בלא פגע. הוא יכול לחשוב שהוא נוהג במכונית, אך לאמיתו של דבר המכונית היא הנהגת בו. אוספנסקי כינה אותו אדם "מכונה". ורק חייו של "אדם מכונה" זורמים בין אצבעות ידיו כגרגרי חול.

- קיימים בחומר (בבשרנו ועצמותינו בלבד). חיים למראית עין, למראית לשון, למראית טוב ואושר (סולם הצרכים) המביאים לנו כל כך הרבה כאב, תסכול ופחד.
- חיים רשימת מלאי/זיכרונות במקום השראה/בריאה/יצירה.
- אגואיזם ותועלת אישית המחוררת לא רק את הגופים שלנו, אלא גם את הפלנטה.
- אוחזים בחלומות שווא וכל הזמן מחפשים מרשמי מדף וקביים חיצוניים שיושיעו אותנו.
- מונעים על ידי "תוכנות" ישנות שגורמי חברה התקינו בתוכנו (מושפעים מהסביבה) וממשיכים להתקבע בחיים הישרדותיים מצומצמים.
- כועסים, ממורמרים ומתלוננים על מצבנו, במקום להיות אחריות.
- בטלנים ועצלים לגבי עצמנו. שותים בכפית שפע אינסופי.
- אין בנו אהבה שאינה מותנת.
- חיים בנפרדות, היצמדות, שיפוטיים, לוחמנות, ביקורתיות שמביאות לחיינו הרבה שליליות, חיכוך והרס. אלה לא מאפשרים לאנרגיה לזרום ולמלא את התאים.
- מקבלים החלטות של "כדאי לי" במקום של "נכון לי".
- מעריכים את עצמנו על פי הישגי "השורה התחתונה" (כסף, רכוש, תואר, מעמד ומנעמי החיים, מה אומרים עלינו), במקום על פי "השורה העליונה".
- מפרים חוקי בריאה, בעיקר את חוק שיווי המשקל.

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

פעם היה אדם שרצה להיפטר מצילו. כדי להיפטר ממנו הוא היה רץ.
ככל שהגביר את מהירותו, היה צילו הולך לצידו.
הוא חשב שהוא עדיין איטי ועל כן הגביר את מהירותו עד שאזלו כוחותיו ומת.
הוא לא הבין שלו היה עומד בצל, היה צילו נעלם.
לו היה עוצר במקומו, הוא לא היה מותיר עקבות. איזו טיפשות."
(קולות האדמה)

אלא ש"אני" יציב ונבדל שאנחנו מנסים לטפח באופן אובססיבי וחסר התחשבות, אינו אלא אשליה. למרות שהמציאות היא אחדות; הכל מחובר להכול, המוחות שלנו התפתחו בדיוק כדי להסתיר עובדה זו, ולייצר תחושה מובהקת של ישות אינדיבידואלית שפועלת בצורה אוטונומית בעולם, ישות ש"יש" לה עצמי פנימי, עצמאי וריבוי, קבוע ויציב, שמתקיים לאורך כל חייה, בעוד מסביבו משתנה העולם תדיר. אך זו אשליה, שקר לבן שרקמה התודעה האנושית.

היו לה סיבות טובות. התחושה של זהות יציבה ונפרדת היא כלי הישרדותי רב עוצמה. אלמלא התחושה הברורה שזו תהיה אותה ישות שתיהנה מפירות ההצלחה, למה לתכנן קדימה? אלמלא האמונה שישות זו נפרדת לחלוטין ממי שסביבה, למה להתחרות ולהסתכן? ככל שתחושת העצמאות הסובייקטיבית של הומו סאפיינס התחזקה, כך הפכו תוכניותיו מורכבות יותר ויותר, מאבקיו נועזים יותר ויותר, ואלה אפשרו לו לחרוג ממקומו אי-שם באמצע שרשרת המזון, לראש הפירמידה.

אבל, ככול שאנחנו מתפתחים גבוה יותר, אנחנו מתחילים להבין כי איננו מכונה משוכללת שניתן לפרק למרכיבים, לזהויות, לתקנם, להחליפם ולחזור לחיים כרגיל.

**"באחד הימים האנושות תהיה חופשית משרשראות האיסורים ולפיכך תגלה את מקור מהותה"
("ספר הידע", 50/688).**

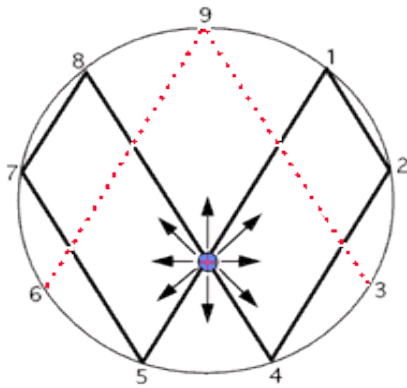
הגיע הזמן לראות מעבר לאשליה הנוכחית – טיפולוגיה אישיותית - זהותית, מעבר לשטחיות הרובצת לפתחי רובנו ולהשיג את האמת שאנחנו, אמת מעבר לתוכן או צורה. הגיע הזמן להשקיע בתפיסה אוטופואטית – תודעתית (self-creation) הרואה את האדם כשלם (HAK – אמת-כל). רואה את האדם כמערכת חיה הנמצאת בצמיחה, התחדשות והשתנות תמידית, מתוך עצמה. מערכת שעסוקה בהלחנה תמידית של החיים (act of composing) על ידי מחשבות. משמעות ההלחנה הינה הסרת המחסומים, המסכים, הקירות, ההתניות שבנינו במהלכי שנים סביבנו על מנת לראות את האמת האדירה שאנחנו.

כדי להגיע לאני השלם הזה (מה אני?) עלינו להיכנס לנתיב האבולוציה האדוניתית ולכבוש 9 פסגות, 9 שלבים, עד שנחזור לנקודת המוצא האמיתית שלנו, הקומה ה-100, אדוני הקיום שלנו, ההגה לחיינו בידנו, הווים חופש בכל החלטה שמקבלים והמשענת הינה פנימית.

לכך, לדעתי, התכוון הומרוס בתיאור המסע של אודיסאוס על פי סמל האניאגרם. הוא תיאר 9 שלבים התפתחות – אבולוציה של מנהיג ולא מאפייני אישיות.

הספרה 9 מכילה את כל המספרים לפניה ($9 = 36 = 1+2+3+4+5+6+7+8$), אבל לא נצמדת אליהם. היא מנהלת את כל הכוחות של היקום וגם מייצגת את הספרייה הקוסמית. מבנים כמו פיבונאצ'י, טורוס, המרכבה, הקובייה, ניזונים מהספרה 9. זו תנועה היוצאת מתוך עצמה המוכלל (1,1,2,3,5,8,...), יוצרת משהו חדש וחוזרת אל עצמה מועצמת יותר על מנת להמשיך לצעד הבא; 13... אחרי 9 אין יותר גידול אלא טרנספורמציה. את הספרה 0 המציא האדם כשומר מקום.

מרקו רודין

סמל האניאגרם

הספרה 9 היא שורש הגיאומטריה המקודשת של הבריאה. היא מייצגת 9 עוצמות של 9 נקודות מוקד של 9 רובדי תנועה.

כאשר התודעה היא ארצית, היא נעה רק בין המספרים שהם ממדים 1-2-4. אנחנו בעצם "ציפור" עם כנף אחת בלבד (אבולוציה ארצית – דתית, כנף ימנית, משולש עולה, +). כאשר התודעה מתחילה לצאת מקליפת

האגוז ולנוע במרחב כתוצאה מהשפעות קוסמיות, ה-1 מעז להתחבר עם ה-5, הממד השמימי, ואז אנחנו מתחילים לפרוש גם את כנף "הציפור" השנייה מבעד למספרים שהם ממדים 5-7-8 (אבולוציה שמיימית, הכנף השמאלית, משולש יורד -). וכאשר התודעה מתעצמת והופכת לניטרלית (0), היא מצליחה לייצר קואורדינטה בין 3-6-9, משולש המהות, דבר הגורם לשתי הכנפיים של האינסוף להסתחרר כמו פרופלור עוצמתי שמתאזן בנקודה (אבולוציה אדוניתית, ממד 10). אז אנחנו שטים, צוללים, מטפסים בתוך אוקיינוס השפע אל עבר נעלמים ומקבלים השראה והתגלות חדשים.

במדיום ארץ 9 שלבי האבולוציה משקפים את 9 כוכבי הלכת בגלקסיה שלנו; את עוצמתם האנרגטית.

בין הממדים אין גבולות. הכל שלם. כל טיפה מכילה את כל הממדים בתוכה.

הם השלבים שמעבירים אותנו:

- מבוליות: מהגופים המוחשיים/גופי החומר הגסים שלנו/גופי האש הלוהטת... מהפרט אל הכלל.
- לאיבות (איון האגו): משיגים עוצמת אנרגיה/ידע (שכל/יצירה/ אהבה מעבר להתפתחות), מידות רוחניות, להיות אדם טוב, לנטרל את השפעת האגו... מהכלל אל הפרט.

- **לאי קיום:** לעוצמת המחשבה/הרוח (אנטי חומר: שכל אוניברסלי/בריאה/ תודעה מעבר לאהבה, אהבת אמת, אנרגיה קרה). ללא עצמיות, ללא כלי שיש לו רצון לקבל לעצמו, ללא היצמדויות, אלא ניטרליות מלאה. תודעת השלם. גוף מופשט/גוף אור קריסטלי, עדין ושקוף. כלומר, אנחנו משיגים מידות אדוניתיות, משחררים את המהות מהסבל של גופי החומר מלאי הסתירות וצוללים לתוך המודעות האינסופית... כלומר, משיגים תודעה חתרנית. **מהפרט לכלל** באופן מרוכז יותר.
- **לגוף האמיתי** שלנו – גוף הצליל, עוצמת מהות (אצילות/נקודת מוקד האנרגיה האדירה/התפתחות אינסופית מעבר לאנרגיה). זהו הגוף האצילי, העדין והשקוף שלנו אשר בקומה ה-100, גוף בעל עוצמת שידור אדירה. מעבר לגבול הזה אין יותר אבולוציה. אחדות.

המבחנים:

1. תאהב את הטבע...אחריות ארצית
2. תאהב את בעלי החיים...אחריות ארצית
3. תהיה נאמן למשפחתך (סליחה, אורך רוח)... אחריות למציאות
4. תאהב את יצור האנוש (כבוד, יחס ערכי - שוויוני, עזרה חומרית ורוחנית)...אחריות לחברה
5. תאהב את האויב... אחריות לאנושות (שים את אויבך ככתר על ראשך)
6. תאהב את עצמך, תהיה בשלום עם עצמך (מדוע לדעתכם שלב זה מופיע רק **באמצע המסע?**)
7. תהפוך למוכלל עם עצמך.
8. תתעלה מעל עצמך, תאהב את השלם, תחבק את היקומים. תממש את מלוא הפוטנציאל שלך כיצור אנוש אמיתי **דרך מחשבות** (תודעת המחשבה).
9. תדע את מה שאינך יודע, תעביר את מה שלמדת למי שאינו יודע (להיות מורה שמש). תשתווה בצורה לאל = תיהפך ליצור אנוש עילאי בעזרת **משיכת אנרגיות** (בינה – היגיון – מודעות).

כדי שנצליח במסע דרך 9 השלבים, 9 השערים, 9 רובדי עוצמה שונים, עלינו להשכיל לנהל יחסים מודעים בין ה- HAK שלנו, מלוא הפוטנציאל הקיים בתוכנו, לבין ה- ANI – גן המהות האבולוציוני שבנו, בעזרת היכולת הכל יכולה O (יכולת אוטופואטית של בורא). רק בניהול היחסים ביניהם נוכל להתקלף, להתעדן, להיות שקופים, להעצים את חוללות המוח, לטפס 9 שלבים ולהתגלם בממד 10/הקומה ה-100 כהוויות של אהבה, אחדות, שלום.

האבולוציה של המין האנושי שקיימת על כדור הארץ, הועלתה על מסלול מהיר (1000 שנים עם כל נשימה). טבעות הזמן מוצרות וכך גם שרשראות סיבה – תוצאה (קארמות).

074-7363970 | 052-2998548 | רח' הזית 9/26 חריש
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

בואו לנקות את מפתן "ביתכם".
בואו להיות מבשרי שחר חדש, שחר מואר.
הוכשרתם לשם כך עידנים ואתם מוכנים למשימה.
אנחנו בזמן היסטורי של גילוי האור – האמת – האדם העילאי.

כל השערים נפתחו. הופעלו הפירמידות. סדר חדש מתחיל בעולמנו. עלינו רק לטפס על נחשול האור הגדול והנפלא הזה בעזרת בינת הלב (אחדות בין שכל לאהבה). עלינו להסכים לרטוט עם רשת האור החדשה.

מוזמנים לחוויה שאינה בהרגל, שאינה צפויה ולעיתים אף מאתגרת:

לסדרת "שיחות סלון" צפופה, מאתגרת, מעצימה ומרתקת: <https://habaitcm.ravpage.co.il/lectures>

לפרויקט ארגוני: <https://habaitcm.ravpage.co.il/organization>

<https://youtu.be/tfrGxuBzvio> - הכניסה לזירה, סרטון חדש ששחררתי.

מאוד נשמח לראות אתכם במרכז החדש שלנו ביהוד.

מי שעדיין לא הצטרף לקהילה שלנו, מוזמן לעשות זאת (גישה לספרייה באתר, למראות הידע, גישה לתקשורים של העוצמה הנעלמה): <https://habaitcm.ravpage.co.il/khilathabait>

כעת **לבקשה מיוחדת במינה**: לפרויקט הבית אנחנו מחפשים צלע שלישית לצוות היסוד של הפרויקט האדיר שקיבלנו על עצמנו. הקליקו...

לסיפור אודיסאוס – בדף הבא.

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

סיפור איתקה לפי האניגראם:

הומרוס מספר לנו כי לאחר שאודיסאוס בילה עשור מחייו במלחמת טרויה והצליח להכניע את אכילס ולוחמים יוונים אחרים, הוא וצוותו עושים את דרכם הביתה ופוגשים **במבחן הראשון שלהם – "אוכלי הלוטוס"**. בניגוד לאויבים הטיפוסיים בהם נתקלו בעבר, מלכים וחיילים, לאוכלי הלוטוס אין כל כוונה לפגוע בהם. במקום זאת הם מציעים להם את "הפרי המתוק כדבש" – הלוטוס.

הפרי משכיח במהרה את כל הדאגות, החששות והפחדים של הגיבורים, הם חשים שלווה מסוימת – אך הוא גם משכיח את שאיפותיהם. מי מאיתנו אינו נופל למלכודות לוטוס כאלה לפעמים: פאסיביות על חשבון ביצוע מטלה שתכננו לבצע, רביצה ממושכת על הספה בחוסר מעש, ובמקרים קיצוניים יותר התמכרות לאלכוהול ולסמים. אנו נכנסים לאזור הנוחות שלנו, נופלים לעצלות ושוכחים את מטרותינו.

אודיסאוס מבין את חומרת המצב ונכנס לפעולה. פעולה היא מילת המפתח. הוא אינו מתנסה באכילת הלוטוס בעצמו, אינו מתפתה לכך, וגם לא מתחיל לתהות לגבי הסיבה שגורמת לאנשיו לשקוע בעצלות או מנסה להסביר להם שהם עושים טעות. לא. במקום זאת הוא נותן פקודה תקיפה לאנשי הצוות שטרם נפגעו לעלות חזרה לספינות. הוא קושר את המסוממים שבאנשיו אל המושבים ודורש מהם לחתור כאילו רודף אחריהם שד.

זהו. **טיפוס 9:** אנשים השואפים לחוות שלמות ולהיות אנשים שלווים. הם עושים כל שביכולתם כדי להימנע מעימותים. הם "זורמים עם החיים". חסרונותיהם: לא תמיד ברור להם מה הם רוצים. לעתים הם נוטים לומר "כן" לרעיונות או להצעות של אחרים, אף על פי שלא באמת רצו בכך. עבור שקט ושלווה הם מוכנים לוותר על דברים שחשובים להם. נוסף על כך, קשה להם לנקוט עמדה אישית, להילחם עליה או לעמוד על שלהם. ופעמים רבות הם נופלים לעצלות, הקשורה בקושי לנקוט עמדה ולקבל החלטות.

המבחן הבא – קיקלופים בעלי עין אחת – מפלצות בטוחות מאוד בעצמן שאינן פועלות לפי חוקים ואינן סרות למרות. אודיסאוס וצוותו נסחפו הרחק מאי אוכלי הלוטוס והגיעו לאי הקיקלופים שהציב בפניהם מבחן מסוג אחר. כזה הקשור בטיפוסים **"מ"סוג 8"**, הנוטים לראות את החיים כשדה קרב בו החזקים שורדים. לכן הם יזמים ומנסים לשמור את השליטה בידיהם ובדרך לרכוש אויבים.

הקיקלופ פוליפמוס מצליח ללכוד את אודיסאוס וצוותו במערה, ולאחר שאכל שניים מהאנשים – נרדם. חטאו של הקיקלופ פוליפמוס נעוץ בתאוותו לכוח ולשררה. בתחילה שקל אודיסאוס "פעולה מיידית ומכריעה" שאפיינה את המבחן הקודם שעבר והתאימה לטיפוסים מסוג תשע. הוא זיהה את נקודת התורפה שבה חרבו החדה תוכל להרוג את הענק חרף גודלו, אך הבין שמהלך כזה לא מתאים במקרה הנוכחי. אם יהרוג את הקיקלופ הם יוותרו כלואים במערה.

אודיסאוס מבין שאין עליו לנסות להכריע את הקיקלופ בכוח, אלא להשתמש בכוח הקיקלופ לטובתו. כשפוליפמוס מקיץ משנתו אודיסאוס מעמיד פנים שהוא חברו, עד כדי כך שפוליפמוס מבטיח שיאכל אותו אחרון. בתוך כך הוא מנצל את

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

חולשתו של פוליפמוס – תאבוננו האין-סופי – ומשקה אותו ביין משכר. ואז, כשהקיקלופ שיכור, אודיסאוס נועץ מוט עץ מחודד בעין הקיקלופ שמעוור אותו. המהלך לא הורג את הקיקלופ, שכן אודיסאוס זקוק לו כדי שיזיז את הסלע החוסם את המערה.

מקום מעגנם הבא של אודיסאוס וצוותו אאוליה (Aeolia). לאילוס שישה בנים הנשואים לשש בנותיו (מערכת סגורה) וכולם, לרבות אשתו, חוגגים במשתה אין-סופי: **מבחן המשתה הנצחי**. "לאורך היום כולו נושמים האולמות את ניחוח הבשרים הנצלים" ולכך מתלווה "האנחה העמוקה של תקיעות החצוצרה".

זהו אי המתאים לטיפוסים **מסוג 7** – אנשים המאמינים כי החיים צריכים להיות מהנים ועליהם לעשות ככל יכולתם כדי להימנע מכאב. אלה טיפוסים שאוהבים את החיים ויודעים איך ליהנות מהם. אלה גם טיפוסים הנוטים להתפרש על פני תחומים רבים, לקפוץ מדבר לדבר ומתקשים להעמיק או להתמיד בדבר אחד. הם אינם עקביים.

אילוס, שיחד עם אנשיו "סועד במשתה הנצחי", מחבב את אודיסאוס וכאשר אודיסאוס מתכוון לעזוב, לאחר חודש, הוא מעניק לו מתנה – שק קסם המכיל את כל הרוחות המייבבות בעולם. רק את הרוח המערבית הוא מותר מחוץ לשק כדי שזו תדחוף את ספינתם בחזרה לאיתקה. בפשטות, אילוס סולל עבורם את הדרך הקלה הביתה.

הם רואים כבר את איתקה, ובדיוק אז אודיסאוס מרגיש כי כוחותיו אוזלים. הוא נרדם. ליתר דיוק – צונח באפיסת כוחות. הסיבה לעייפותו היא להיטותו לשוב לארצו שגרמה לו לא לסמוך על איש ולאחוז בהגה הספינה במשך כל הימים והלילות.

בעודו ישן, חבריו לצוות תוהים מה יש בתוך השק, וחושדים שאודיסאוס מסתיר בתוכו זהב שקיבל מאילוס. במחשבתם מתחילים לדמיין אנשי הצוות כיצד ייהנו מהאוצר כאשר יחזרו הביתה, ומתלוננים בקול רם שאין זה צודק שישובו בידיים ריקות. העונש לא מאחר לבוא – ברגע שהם פותחים את השק, המכיל את הרוחות המייבבות, פורצת סערה אדירה הנושאת אותם חזרה אל אאוליה.

כעת אודיסאוס חוזר אל אילוס כפושט יד. אילוס כבר אינו עוד ידיד נפש המכניס אורחים – הוא הופך את עורו. הוא מסיק כי האלים שונאים את אודיסאוס ודורש ממנו להסתלק מהר לדרכו. כמו הרוחות עצמן, נסחף אילוס לכיוון אחר ברגע נתון, תגובה אופיינית לאנשי "7" שאינם עקביים במעשיהם. הם רוצים ליהנות מהחיים ומחפשים קיצורי דרך, וברגע שהדברים לא מסתדרים בפועל הם משנים כיוון.

לאחר שישה ימים של חתירה אודיסאוס וצוותו מוצאים את האי של הלייסטריגונים - הם אחיהם של הקיקלופים, אוכלי בשר חי. כשאנטיפנס מגיע לפגוש את הסיירים של אודיסאוס, הוא קורע את אחד הסיירים לחתיכות ללא שום אזהרה וטורף אותו. אות למאות לייסטריונים לתקוף את הספינות באמצעות חניתות וסלעים גדולים ולנפץ אותן. את האנשים הטובעים הם משפדים בחניתותיהם ואוכלים אותם. הלייסטריגונים, כמו הקיקלופים, הם קניבליים. למרבה המזל, ספינתו של אודיסאוס שלא נכנסה לנמל מצליחה להימלט. **מבחן הנאמנות**.

לאנשי 6 צד אחד המבטא נאמנות לקבוצה, למשפחה או לקולקטיב. אלה אנשים שאוהבים את תחושת הסולידריות וההשתייכות לארגון. אך מנגד, האסטרטגיה שפיתחו כדי לשרוד בעולם היא ספקנות קיצונית. הם רואים בעולם מקום מסוכן, בלתי צפוי ובלתי מהימן. לכן הם תמיד עומדים על המשמר, סורקים את השטח ובודקים היכן מתחבאות סכנות פוטנציאליות. תפיסה כזו יכולה להוביל לאמונה כי יש להתכונן לגרוע מכול ואין לסמוך על איש ועל דבר. אנשים אלה יחפשו אצלכם מניעים נסתרים שלתפיסתם אתם מחביאים. מבחינתם, חבר יכול להיות אויב.

ההפסד הצורם מול הלייסטריגונים פגע קשות בדימוי העצמי של אודיסאוס כלוחם גדול ובמורל של צוותו. אבל לא היה להם זמן רב להתאושש, שכן הם הגיעו אל האי אייאיה ומחליטים לסרוק את האי. המשימה מוטלת על צוות של 22 איש בפיקודו של אֶוֶרילוֹכוס. מטרתם לחפש סימן חיים, בתקווה שלא יפגשו ענקים אכזריים. ואכן, מעבר לחורש הם מגלים את היכלה של קירקה, אישה חכמה הידועה מזה דורות. כשהם מתקרבים לארמונה הם נתקלים לתדהמתם בחיות בר, זאבים ואריות, שבמקום לתקוף אותם מתרפסים מולם ככלבים נאמנים. כל החיות כושפו על ידי שיקויים שרקחה קירקה, שהידע המעמיק והחוכמה הגנוזה שבידיה מאפשרים לה להכניע ולא לפגוע את הטבע. **מבחן המדע.**

קירקה מושיבה אותם סביב שולחן ומגישה להם אוכל ויין שלתוכו היא מוסיפה "שיקוי זדוני" ההופך אותם לחזירים נחרים, שרק תבונתם נותרת כשהייתה. היא סוגרת אותם בדיר ומאכילה אותם בלוטים ושורשים שונים.

כשלאודיסאוס נודע הדבר האיום הוא אוחז בחרב וקשת ויוצא להציל את חבריו. בדרך הוא פוגש באל הֶרְמֵס, שנגלה לפניו בדמות בחור צעיר. הרמס מדריך אותו כיצד להתחסן נגד שיקוייה של קירקה ונותן לו צמח פלאי שמעבר להיות סם נגד, יש לו מהות חשובה נוספת. אנשי חמש, מדענים, אינם אוהבים "חזירים" – אנשים טיפשים המשתכנעים בקלות מטעוניהם פופוליסטיים המנגנים על מיתרי הרגש, כפי שקרה לצוות שנכנע לסעודה המפוארת שהוגשה לפתחו. מדענים מעריכים אנשי מדע אחרים, המסוגלים לאתגר את הידע שלהם.

וזה בדיוק מה שקורה כאשר אודיסאוס פוגש את קירקה. בדומה לחבריו, היא מושיבה אותו לשולחן ומגישה לו מזון ומשקה שלתוכו שפכה את שיקוייה. וכששתה היא הכתה אותו במטה וקראה: "לך אל דיר החזירים, ורבוץ שם לצד חבריך!" אבל אודיסאוס לא הופך לחזיר. במקום זאת הוא שולף את חרבו ומניף אותה לכיוון קירקה היפהפיה. וכך, במקום חזיר הוא התגלה כאיש תבונה העולה בדרגתו עליה (בזכות הצמח המסתורי), דבר השובר את קירקה פסיכולוגית, שקוראת נלהבת ומופתעת: "את התבונה שבך לא יכניע כל קסם."

טיפוס 5 - המדען הוא איש רציונלי, שכלתני, שפעולותיו מונחות על ידי ההיגיון. יש לו צורך כמעט כפייתי ללמוד כל דבר ביסודיות לפני שהוא נוקט בפעולה. אנשים כאלה לא אוהבים שטחיות, חובבנות או חוסר היגיון. במיוחד אם אנשים בסביבתם אומרים בביטחון דברים שאינם מבוססים. כמו כן, המדען הוא אדם שאוהב לתפוס את עמדת הצופה המתבונן מהצד על החיים, ודעתו אינה מוסחת מתדמיות שאנשים יוצרים לעצמם. הדימוי העצמי הבסיסי שלו הוא: "אני רואה מעבר לכך". אני נכנס לעובי הקורה ורואה את האמת.

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

ההמשך הוא סיפור אוהבים רומנטי. השניים מבליים יחד שנה כשהם סועדים מכל טוב ונהנים מכל התענוגות שביתה של קירקה יכול להציע. לפני שאודיסאוס עוזב את קירקה היא מספרת לו שעליו לבקר בגיהנום (העולם התחתון) ולחזור אל החיים. **מבחן השאל והפיתוי.**

אודיסאוס פועל בהתאם להוראותיה של קירקה ומגיע לארץ הרפאים, המהווה "גבול חיצוני", מקום אליו "לעולם לא מביאה השמש את אורה" ו"עלטת מוות אין-סופית שוררת מעל העלובים שבבני האדם."

סיפור הירידה לעולם התחתון הוא סיפור **טיפוס 4**. אלה אנשים המתמקדים במה שחסר בחייהם. מגיל צעיר מאוד הם חשים שמשהו בסיסי בהם חסר או פגום, ומתוך כך עסוקים בשיפור הפגמים שלהם ובחיפוש משמעות ומימוש עצמי. הם שואפים להיות ייחודיים וחסרים הקטלני הוא קנאה. הם אינם יכולים להסתכל על אחרים מבלי להשוות את עצמם ולהרגיש שהם אינם מספיק טובים. נוסף על כך, הם מחביאים בעומק נשמתם תשוקות ותאוות עזות וכמוסות. הפתרון הנותר הוא אי פעולה. לא לנוע, לא לציית להן.

לפני אודיסאוס עלות רוחות המדברות על "צערן העמוק ביותר". "ארץ הרפאים" היא מקום הקנאה לחיים בו הרוחות מתלוננות על גורלן. הן מצרות על עוול כלשהו שנעשה להן ברמה השורשית, ואינן מסוגלות להמשיך הלאה עקב כך.

לפני שאודיסאוס עוזב את המקום הוא פוגש ברוחו של טירסיאס "הנביא העיוור הגדול שתבונתו נותרת איתנה", המדריך אותו כיצד יוכל להגיע הביתה ומספק לו טיפ אניגמטי לכאורה כיצד להפיג את הקללה שהטיל עליו פוסידון כששהה באי הקיקלופים. הוא אומר לאודיסאוס שכדי שהוא ואנשיו יצליחו, עליהם "לרסן את תאוותם הפרועה", המציפה את אנשי ה"4" במעמקי מחשבתם.

מבחן התשוקה מגיע בדמות הסירנות, יפהפיות ששירתן מפתה. קירקה הזהירה את אודיסאוס שבדרכו יפגוש בהן, וכי אדם שיתפתה להתקרב ולהקשיב לשירתן לא יזכה לשוב לביתו. שכן קסם שירתן משמש כדי לצוד בני אדם. כדי לחלוף בשלום על פניהן, יהיה עליו להקשיב בעודו כבול לתורן הספינה, כדי שלא יתפתה ללכת אחריהן, ולאטום את אוזני המלחים בשעווה.

המבחן הבא הוא **הצלחה וגאווה**. קירקה הבהירה חד משמעית לאודיסאוס שהוא יפגוש בלב ים שתי מפלצות – סקילה (מפלצת אוכלת-אדם בעלת שישה ראשים) וכריבידיס (מערבולת קטלנית). כדי להתגבר עליהן, או יותר נכון לשרוד, יהיה עליו לאבד שישה מאנשיו. השגת המטרה הגדולה תהיה כרוכה באופן בלתי נמנע באבדות קשות. אך בעודם חותרים ומתקרבים לסקילה ולכריבידיס, אודיסאוס משלה את עצמו ואז מעביר דרך הרטוריקה שלו את האשליה לאנשיו. הוא מניח כי הסכנה אינה גדולה מזו של הקיקלופ, למרות שלמעשה היא גדולה יותר. מסנוור מהצלחותיו הקודמות ומגאוותו העצמית הוא אף מוסיף: "אומץ לבי, תבונתי והטקטיקה שבידי הצילו את כולנו."

אודיסאוס מתעלם לגמרי מאזהרותיה של קירקה, בה הוא רואה לפתע אישה "המגמדת את הלכותי". "זו כמובן טעות מרה שתלמד אותו לקח. מעמקיה ה"שחורים" של כריבידיס נפערים מול המלחים המביטים אל "התהום שנגלה לעיניהם" בעוד המפלצת סקילה חוטפת שישה אנשים בששת ראשיה – "הגברים החזקים והחסונים" מבין צוותו של

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

אודיסאוס. זוהי טרגדיה קשה. אודיסאוס מבחין בהם משוועים אליו לעזרה מרחוק לפני שנטרפים על ידי המפלצת. זוועה העולה על כל מה שראה קודם בהרפתקאותיו.

עוסק **בטיפוס 3** של האניאגרם. דימויו העצמי של איש "אני מצליח" ורצונו הוא להיות אדם מוערך ומועיל. לכן עליו גם לעבוד קשה כדי לשמר את התדמית הזו. המוטו שלו הוא "מי שאני = התדמית שלי". אנשים אלה יודעים כיצד לגלם דמויות שונות בהתאם לתפקיד או לסיטואציה, אבל הם אינם יודעים איך להיות הם עצמם. הם לא בטוחים מי הם. הם רודפים אחר ערכים שאחרים מחשיבים כטובים, במקום ללכת אחרי מה שלבם אומר להם. הם משלים את עצמם.

לאחר תשעה ימים של שיט בים על רפסודה, לאחר שהאלים כילו את זעמם בו, אודיסאוס מגיע לאי אוֹגִיגְיָה הוא פוגש את קליפסו, "הנימפה המסוכנת בעלת הצמות הבהקות", אלה בת-אלמוות יפהייה, המתאהבת בו ומעוניינת להינשא לו. כפי שאומר אודיסאוס, "היא אוהבת אותי", עד כדי כך שאם יסכים להצעתה להינשא היא תהפוך אותו לבן-אלמוות. אך גם ללא נישואים, היא דואגת לכל צרכיו, כולל לתנות איתו אהבים, והוא אף מודה שאשתו שלו, פנלופה, "הרבה פחות טובה ממך, מיופייך, מקומתך." **מבחן הנתינה/קבלה/אהבה.**

לאודיסאוס לא הייתה ברירה. הוא היה מאהב בניגוד לרצונו, והיא "רצתה יותר מדי". הנימפה היא מבחן של אנשים **מסוג 2**. שאיפתם הבסיסית היא להיות נאהבים ולאהוב (ליתר דיוק, כדי להיות נאהבים יש לאהוב). הקשר עם אחרים הוא מעין סם עבורם שאי אפשר בלעדיו. באופן לא מודע הם מנסים להעניק לאחרים את מה שהם בעצמם זקוקים לו. מתקשים להציב גבולות ברורים ודואגים לאחרים על חשבון עצמם.

מבחן שהביא את אודיסאוס "לבלות" שבע שנים בישיבה על סלעים וחופים כשלבם דואב מבכי, אנוחות וסבל, כשהוא נושא את מבטו אל הים השומם דרך דמעות מעוררות. כך קורה ביום, בעוד בלילה הוא ישן לצדה של הנימפה ונהנה מחיבוקיה. הוא אינו יכול לעזוב אותה; היא לא תיתן לו. וגם אם ירצה, אין לו כל משאבים – צוות, ספינה, או דרך לחזור לאיתקה – כך שהוא תקוע.

אחרי שבע שנים מחליט זאוס לסייע לאודיסאוס, ושולח לאי את הרמס כדי שידבר עם קליפסו. אך קליפסו רותחת על כך מזעם ומכנה את האלים "אכזרים וקנאים", כיאה לאנשים מסוג שתיים. עם זאת, היא מבינה שהיא אמרה כמעט יותר מדי, שכן "אף אל אינו יכול לעמוד בפני רצונו של זאוס הזועם". היא מסכימה לשחרר את אודיסאוס ומסייעת לו לצאת לדרכו.

בשלב האחרון במסעו לאיתקה עליו להתגבר על אתגר נוסף. אודיסאוס מפליג ללב ים, אך פוסידון שמבחין בכך מתעצבן. כזכור, פוסידון שומר על כעסו לאודיסאוס מאז סיפור הקיקלופים. חמתו בוערת בו והוא מקבץ עננים ומעורר רוחות עזות כדי לחולל סערה ההופכת את הספינה. אחרי תלאות רבות אודיסאוס מצליח להגיע ליעדו הבא – ארץ הפייאקים, אנשים צדיקים וחכמים במיוחד.

זוהי ארץ מופלאה, בה עיר עם חומה גבוהה, נמל מפואר וספינות עשויות לתפארת. בעיר ארמון זוהר שכתליו מנחושת. אחרי שאודיסאוס מביס את בני המקום הצעירים בתחרות השלכת דיסקוס ומרשים את המלך, הוא מספר במהלך

רח' הזית 9/26 חריש | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

סעודה את כל קורותיו ומגיע לקתרזיס. המסכות, הזהויות שאימץ, הפחדים – הכול מוסר כעת והגיבור האמיתי נחשף. הפייאקים, שמעריצים את טבעו ההירואי, מעניקים לו בנדיבותם מתנות וזהב רב העולים על השלל שאסף בטרויה ואיבד בדרך, ומארגנים צוות של 52 ימאים שייקח אותו אל ארצו. **מבחן הצדק.**

אודיסאוס שב לביתו, שם היה עליו להתמודד עם מחזריה הרבים של אשתו המציקים לה בשידולים, יושבים בביתה ומכלים את רכושה. לעזרתו מגיעה אתנה, אלת החוכמה, בדמותה של אישה, ומסייעת לו לעשות צדק – לטהר את המחזרים המושחתים. הכעס שאודיסאוס מבטא כעת הוא כעס צודק. זה אינו זעם האדם הרגיל, אלא צדק האלים שדרשו את מות המחזרים.

טיפוס 1: אנשים המאמינים בצדקת דרכם ויש להם שאיפה בסיסית לתקן את העולם או לשפר אותו, ועל כן הם אידאליסטים. הם שואפים לתקן אחרים, כמו גם את עצמם, ללא הרף. חטאם, המודחק לרוב, הוא כעס. המבקר הפנימי שלהם עובד שעות נוספות והם מתקשים להשתיקו.

כך מגיעים לקיצם תשעה אתגרים החגים סביב תשעה סוגים שונים של אנשים, ומאפשרים לכל אדם באשר הוא, לאורך 2,800 שנות היסטוריה, לבחון את עצמו ולגלות את חסרונותיו.

בעת, נסו לקחת את 9 התחנות במסעו של אודיסאוס והלבישו אותן על 9 שלבי האבולוציה שלעיל.

הצלחה מהנה